

TỔNG HỢP KẾT BÀI HAY TÁC PHẨM ÁNH TRĂNG CỦA NGUYỄN DUY

1. Kết bài 1

Với một giọng điệu thơ nhẹ nhàng, sâu lắng kết hợp với thể thơ ngũ ngôn và việc không viết hoa chữ cái đầu dòng thơ – thể thơ phù hợp với việc tự sự, bộc lộ cảm xúc, bài thơ “Ánh trăng” đã thực sự gây nhiều xúc động đối với bao độc giả.

Có lẽ ai đã từng đọc “Ánh trăng” cũng đều nghiêm khắc với chính mình như thế vì một thời quá khứ chưa được đánh giá đúng mức. Vàng, muộn còn hơn không, mỗi chúng ta đều phải có trách nhiệm với những gì thuộc về quá khứ. Hẳn “Ánh trăng” không chỉ làm “giật mình” một Nguyễn Duy mà thôi!

2. Kết bài 2

“Ánh trăng” nhẹ nhàng, trong sáng về câu chữ, tự nhiên, thuần thực về kết cấu, bình dị, dễ hiểu về ý thơ, tha thiết trong giọng điệu. Bài thơ đã đem đến cho người đọc một bài học sâu sắc: con người cần sống có trước có sau, có tình có nghĩa để không bao giờ phải giật mình day dứt về những năm tháng vô tình hờ hững đã qua. Dù XH ngày càng văn minh, hiện đại nhưng ánh trăng trên trời cao và cả ánh trăng của Nguyễn Duy vẫn thật sự cần thiết với mỗi con người bởi nó là tấm gương sáng nhất giúp chúng ta soi vào để nhận ra những gì trong lành tinh khôi nhất của cuộc đời. Vàng trăng soi sáng những tâm hồn vô tình lãng quên.

3. Kết bài 3

Câu chuyện của nhà thơ không chỉ dành riêng cho chính bản thân ông, nó còn có sức khái quát rất lớn với cả một thế hệ trải qua những năm dài mất mát của chiến tranh, nơi đạn bom, gian khổ. Câu chuyện của vàng trăng còn gặp lại nhiều câu chuyện khác – cũng với nỗi xót xa, trăn trở về cuộc sống đổi thay, như Ăn mày dĩ vãng với Ba Sương và Hai Hùng của Chu Lai, như Việt Bắc với "mình" và "ta" của Tố Hữu. Tất cả như đồng lòng nhất trí chung sức rung một hồi chuông lớn đến người đọc: đừng bao giờ quên quá khứ đừng bao giờ sông bạc bể vô tình. Cuộc sống dẫu có đổi thay lòng người dẫu có xa khác, nhưng đừng bao giờ quên đạo lí thủy chung "Uống nước nhớ nguồn" của dân tộc, đừng bao giờ đánh đổi tình nghĩa sâu nặng lấy những phù phiếm hão huyền.

4. Kết bài 4

Vàng trắng xưa nay vốn đã rất quen thuộc với con người, trăng chiếu rọi xuống những ánh sáng nhàn nhạt, dịu nhẹ như người bạn, người thân, người tri kỷ sẵn sàng sẻ chia, ôm ấp và đồng hành với con người trên mọi nẻo đường. Ánh trăng của Nguyễn Duy là một bài thơ đầu câu từ có vẻ đơn giản, mộc mạc nhưng lại hàm súc những ý nghĩa lớn, ấy là bài học về sự ghi nhớ những ân tình trong quá khứ, là lời khuyên, là tấm gương về lối sống nhân nghĩa, luôn trân quý, biết ơn những người, những cảnh vật xưa cũ. Bởi dù đó có là những điều quá vãng, nhưng mãi luôn là những giá trị quan trọng xây dựng nên một tâm hồn, một cuộc đời, dễ dàng lãng quên đồng nghĩa với việc vô tâm, vô cảm với cuộc đời.

5. Kết bài 5

Bài thơ khép lại với lời cảnh tỉnh sâu sắc dành cho bạn đọc. Rằng con người luôn luôn phải biết ơn và nhớ đến quá khứ, nhớ đến cội nguồn của mình, đừng vì những thứ tốt đẹp hiện tại mà quên mất đi những năm tháng thủy chung của quá khứ, mà vô tình quay lưng lại với quá khứ. Triết lí sống qua bài thơ được thể hiện một cách tự nhiên mà không bó buộc, khiến cho người đọc cảm thấy dễ dàng đón nhận và có nhận thức sâu hơn về cuộc sống.

6. Kết bài 6

Bài thơ Ánh trăng thật đặc sắc, giản dị, chân thành và chứa đựng nhiều tâm sự, ẩn ý sâu kín. Nó như nhắc nhở về những năm tháng gian lao đã qua và nhắc nhở con người sống thủy chung, nghĩa tình, “uống nước nhớ nguồn”. Sử dụng thể thơ năm chữ quen thuộc, với lời thơ giản dị, mạch thơ tự nhiên, Nguyễn Duy như đưa ta vào một câu chuyện cuộc đời để ta tự rút ra cho mình cách sống, cách đối nhân xử thế. Bài thơ thức tỉnh mỗi chúng ta hãy biết trân trọng và giữ gìn quá khứ. Cảm xúc thơ chân thành, tha thiết giúp cho bài thơ lắng sâu nơi tâm hồn người đọc như một khúc ca da diết, mãi ngân vang.

7. Kết bài 7

Nghệ thuật láy khiến cho hình ảnh thơ càng thêm sức gợi, sức nhấn trong lòng độc giả. Hai câu cuối như lời thơ tự trách, tự vấn bản thân đầy xót xa của lòng người. Cái giật mình của tác giả kết lại bài thơ như cánh cửa mở ra một thông điệp mà nhà thơ Nguyễn Duy muốn gửi gắm đến các thế hệ bạn đọc: Đó chính là cuộc sống ngày càng đổi thay, có nhiều thứ có thể thay thế và mua được bằng tiền, chỉ có tình nghĩa mới là giá trị vững bền và đáng được trân trọng.

8. Kết bài 8

Lời thơ không triết lý, chau chuốt nhưng đã để lại trong lòng người đọc dòng suy nghĩ về nhân tình thế thái; quá khứ và hiện tại luôn song hành nhắc nhở hoàn thiện mỗi con người; chính nghệ thuật dùng sự hồi tưởng, tự đấu tranh, suy nghĩ trong nội tâm con người đã làm nên thành công, khiến bài thơ còn mãi với thời gian. "Ánh trăng" của Nguyễn Duy đã gây xúc động nhiều thế hệ độc giả bởi cách diễn đạt bình dị, chân thành. Giọng thơ trầm tĩnh, sâu lắng. Từ thơ bất ngờ, mới lạ. tác phẩm như một lời tâm sự, nhắc nhở về tình nghĩa thủy chung, bài học đạo lý "Uống nước nhớ nguồn" sâu sắc, khiến người đọc phải giật mình, suy nghĩ nhìn lại bản thân.

9. Kết bài 9

Bài thơ kết thúc nhưng ánh trăng vẫn còn đó, như muốn soi tỏ những ngổn ngang nơi lòng người, để những tâm hồn chìm đắm trong phù du có thể tìm đường về với những ân tình ân nghĩa, có thể tìm lại phút giây bình yên trong khoảng trời kỉ niệm thân thương. Bài thơ đã đem lại cho dàn hợp xướng như bài thơ về trăng một nốt nhạc mới lạ, lắng sâu vào trái tim độc giả. Ta cũng như chợt bắt gặp lời gửi gắm đầy ý nghĩa qua câu thơ:

*"Xin đừng tham đó bỏ đăng
Thấy lê quên lựu, thấy trăng quên đèn."*

10. Kết bài 10

"Ánh trăng" như một lời nhắc nhở của tác giả về những năm tháng gian lao đã qua của cuộc đời người lính, gắn bó với thiên nhiên, đất nước bình dị, hiền hậu. Qua đó, nhắn nhủ thế hệ tiếp theo kế thừa thái độ sống "Uống nước nhớ nguồn", ân nghĩa thủy chung cùng quá khứ. Đọc bài thơ Ánh trăng của Nguyễn Duy viết sau ba năm đất nước thống nhất ta càng thấm thía với điều mà nhà thơ quan tâm. Phải chăng cách sống đẹp, sống có nghĩa có tình với quá khứ, với hiện tại là điều mà bài thơ đặt ra - vấn đề sẽ luôn luôn mới. Tố Hữu trong bài thơ Việt Bắc đã từng nêu lời nhắn nhủ của núi rừng:

*"Phố đông còn nhớ bản làng
Sáng đèn, còn nhớ mảnh trăng giữa rừng?"*

Với chúng ta, ánh trăng tình nghĩa của Nguyễn Duy là một ánh sáng thấp lè tè, soi rọi tâm hồn để mỗi người sống ngày càng đẹp hơn với truyền thống của dân tộc mình.